

Nr 101.

Godkänd av första kammaren den 20 april 1923.

Godkänd av andra kammaren den 20 april 1923.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av 19 §, 47 § 1 mom. och 48 § 2 mom. i förordningen den 19 november 1914 om arvsskatt och skatt för gåva.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 24.)

Till Konungen.

Riksdagen får härmed för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva, att riksdagen, med bifall till Eders Kungl. Maj:ts den 16 mars 1923 dagtecknade proposition nr 143, antagit följande förslag till

Förordning

om ändrad lydelse av 19 §, 47 § 1 mom. och 48 § 2 mom. i förordningen den 19 november 1914 (nr 381) om arvsskatt och skatt för gåva.

Härigenom förordnas, att 19 §, 47 § 1 mom. och 48 § 2 mom. i förordningen den 19 november 1914 om arvsskatt och skatt för gåva skola i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

19 §.

Klass IV. För andel — — — — danaarv.

Andelsbelopp	Procenttal	Skattebelopp	Ökning för varje fullt 100-tal kronor, som faller mellan de i kol. 1 angivna andelsbeloppen, kronor
kronor		kronor	
4,000	6.25	250	12.50
5,000	7.50	375	14.50
10,000	11.00	1,100	15.50

För andel — — — — varje fulla 100 kronor.

47 §.

1 mom. A. Uppgå — — — — provning.

B. Skall — — — — inbetalningar. Utgår skatten enligt klass I i tariffen, äger Konungen, då synnerliga skäl därtill äro, medgiva anstånd, som nu sagts, med skattens erläggande.

48 §.

2 mom. Avlider — — — — icke förfallit till betalning vid dödstillfället; dock må ej i fall, då Konungen jämlikt 47 § 1 mom. B medgivit anstånd, detta medföra rätt till eftergift av skatt till högre belopp än som skulle hava eftergivits, därest anstånd beviljats under allenast fem år. Därest — — — — förmån.

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 1923; skolande därvid iakttagas, dels att bestämmelserna i 19 § av förordningen skola äga tillämpning vid beräkning av arvsskatt och skatt för gåva i alla fall, där skatten erlägges efter nämnda dag, även om skattskyldighet tidigare inträtt, dels ock att vad i 47 § 1 mom. B stadgas om rätt för Konungen att i visst fall medgiva anstånd med erläggande av skatt skall äga tillämpning jämväl i sådana fall, där anstånd för viss tid jämlikt äldre bestämmelser före förordningens ikraftträdande redan beviljats eller eljest skattskyldighet dessförinnan inträtt.

Stockholm den 20 april 1923.

Med undersätlig vördnad.